

SZABOLCSI MEGYEBÁLI BOTRÁNY 1873-BÓL

A szabadságharcot követő ötvenes években került ide Morvából egy idetelepített főadószedő, családotól, és a leányuk már fiatalon megtanult magyarul, itt is ment férjhez Kállóban. Amikor aztán a Bach-huszároknak letelt az idejük és a szülők hazamentek, leányuk már nem követte őket.

A fiatalasszony hamarosan özvegyen maradt, megélhetés után kellett néznie és ő a varrást választotta. Jól keresett, ügyesen dolgozott, egyre nőtt a nála varratók köre, több segítséggel is dolgozott. A nagy tavaszi-báli előkészületek során azt a figyelmetlenséget követte el, hogy ugyanazt a fazont, modellt varrta meg egy kállói kisasszonynak és egy távolabbi városban lakó Kállay unokának, akiről nem lehetett tudni, hogy neki itt is laknak rokonai. Így az 1873-ban tartott megyebálon, már a kiegyezés utáni felszabadultabb időkben, a nyitótánchoz felsorakozó lányok között botrányszerűen tűnt ki, hogy a két távoli rokon kisasszonynak teljesen egyforma, bár nagyon elegáns csinos toalettje találkozott. A helybeli kisasszony még el is ájult megdöbbenésében, haza kellett vinni, így nem táncolhatta végig a régen várt mulatságot. A leányok mamái feltűzték a férjeket, mert tulajdonképpen súlyos sértés számba ment ez a könnyelmű, varrónő okozta gondatlanság, de lovagias ügyet mégsem lehetett belőle kovácsolni, akkor hát lakoljon a varrónő. A megyei főügyész tanácsára „közigazgatási vizsgálat” tárgyává tették az özvegyasszony állampolgársági hovatartozásának a kérdését.

Mivel a férj is Morvaországból jött, rásütötték az asszonyra, hogy nincs itt lakhatási lehetősége, engedélye, azért felszólították, hogy menjen haza, vagyis kizsupolták őt Szabolcs megyéből.

További sorsa ismeretlen.

A legenda szerint a megyei főorvos, Jósa András leányai szomorúan fogadták, hogy amikor már ők voltak esedékes részvevői a megyebálnak, akkor már nem ez az ügyes kezű asszony állította össze elsőbálos toalettjüket.

Dr. Margócsy József